

բանասիրական եւ պատմական աշխատանքներ, որոնց շուրջ կը շարունակէր իր պրպր-տումները տակաւին իր մահէն քանի մը ամիսներ միայն առաջ:

Օծուժը կատարուեցաւ Օգոստոս 25ին Ս. Պատրիարք Հօր ձեռամբ. դամբանա-կան քարոզը խօսեցաւ Արտաւազդ Արքեպս. Միւրմէեան, զրուատիքը ընելով այս համեստ բայց արժանաւոր եկեղեցականին, որուն կիսադարեան կեանքը նուիրումի եւ օգտաշատ գործունէութեան շարք մըն էր կազմած, եւ որուն բանասիրական եւ պատմագիտական պրպրտումներու արդիւնքները կուգան կարեւոր պակաս մը լրացնել այդ մարզերուն վրայ եղած պահանջին:

Աղանուտի Արքագանը «լցեալ աւուրբք» կը գոցէ իր աչքերը այս կեանքի լոյսին, խաղաղութեան մը մէջ որ իր ամբողջ կեանքը եղաւ:

Ճշմարիտ կրօնականի մը վայելուչ բարբոյլ ապրեցաւ իր բովանդակ կեանքին մէջ: Յոխորտ կեցուածքը եւ սողոսկող մարդահանճութիւնը իսպառ անձանօթ մնացին իր խա-ղաղ եւ անքիծ հոգիին: Անիկա սքանչելիօրէն իր վրայ իրագործել զիտցաւ եպիսկոպոս-սին «անարատ, հեզ, ցած եւ պարկեշտ» լինելու առաքելական պատուէրը:

Մկրտիչ Արքագանը եկեղեցական մըն էր բառին լաւագոյն առումով: Եթէ վար-չական եւ մտաւորական ձիրքերով առաջիններէն չեղաւ նախապատերազմեան մեր վեր-ջին շրջանի եկեղեցականներուն, սակայն իր խաղաղ, հեզ, եւ պարկեշտ կենցաղով եղաւ լաւագոյն ներկայացուցիչը մեր եկեղեցական դէմքերու, եւ իրրեւ այդ, իր աշակերտ-ներու, միաբան եղբայրներու եւ բոլոր զինք սիրող ու ճանչցող բարեկամներու մօրին մէջ կը թողու բարի համբաւ մը, եւ քաղցրութեամբ օծուն յիշատակ մը:

«Միոն», Երանաշնորհ Հանգուցեալի միաբանակից եղբայրներուն եւ իր սգազգեաց բրոջ, եւ անոր վշտակիր զաւակներուն եւ մօտաւոր ու հեռաւոր պարագաներուն կը յայտնէ սրտազին ցաւակցութիւն, եւ իր հոգւոյն՝ հանգիստ երանական:

Օրհնութիւն իր անուան եւ յիշատակին:

ՀԱՅԿԱՆՈՒՇ ՄԱՅՐԱՊԵՏ ԷԹՄԷՔՃԵԱՆ

6 Հոկտեմբեր 1941 առտուան ժամը 10ին իր մահկանացուն կնքեց Միաբանու-թեանս անդամներէն Հայկանուշ Մայրապետ Էթմէքճեան, 65ամեայ տարիքին, քաղա-քիս Ֆրանսական հիւանդանոցին մէջ:

Հանգուցեալը բոլորն էր Միաբանութեանս անդամներէն Այնթապցի Հոգ. Տ. Յով-հաննէս Վրդ. Էթմէքճեանի, որ երեք տարիներ առաջ իր բրոջ հետ միասին Հալէպէն եկան Միաբանութեանս անդամագրուելով, մին արեղայական վեղար ընդունեց, եւ միւսը մայրապետական բոլ:

Թէեւ կարճ եղաւ մայրապետի իր կեանքը, հազիւ երեք տարի, սակայն հանգուցեալը շնորհիւ իր անհամեմատ բարի եւ քաղցր քնաւորութեան, ամենուն համակրանքն ունէր:

Միաբանութիւնս իր խոր ցաւակցութիւնը կը յայտնէ իր սգակիր միաբանակից եղբոր՝ Հոգ. Տ. Յովհաննէս Վրդ. Էթմէքճեանի, իր շատ սիրելի բրոջ մահուան համար:

Հանգուցեալը ամուսնացած չէր եւ ամբողջ կեանքը նուիրած էր քահանայ եղբոր ծառայութեան:

Օրհնութիւն իր յիշատակին, եւ խաղաղութիւն իր հոգւոյն: